

پیش‌بینی اهمال کاری تحصیلی براساس سازگاری اجتماعی و باورهای خودکارآمدی دانش‌آموزان پایه ششم ابتدایی

فریده کاظمی طاسکوه^۱، دکتر مرجان حسین‌زاده تقوایی^۲، دکتر ناهید هواسی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، مشاوره مدرسه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران.

۲- استادیار، گروه مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران.

۳- استادیار، گروه مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران.

چکیده

این پژوهش با هدف پیش‌بینی اهمال کاری تحصیلی براساس سازگاری اجتماعی و باورهای خودکارآمدی در دانش‌آموزان پایه ششم ابتدایی انجام شد. پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان پسر پایه ششم ابتدایی مشغول به تحصیل شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۹۹ بودند. با روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای تعداد ۲۰۰ نفر از دانش‌آموزان پسر انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه اهمال کاری تحصیلی (سولومون و راث؛ لموم، ۱۹۸۴)، پرسشنامه سازگاری اجتماعی (ثورث و هم‌کاران، ۱۹۳۹) و پرسشنامه باور خودکارآمدی (شوارتز و جروسالم، ۱۹۷۹) بود. داده‌های گردآوری شده با روش‌های آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار)، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیری و با نرم‌افزار آماری SPSS/۲۴ تحلیل شد. نتایج پژوهش با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین سازگاری اجتماعی با اهمال کاری تحصیلی در بین دانش‌آموزان پسر رابطه منفی و معناداری وجود دارد ($P < 0/05$). دیگر یافته‌های پژوهش با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین خودکارآمدی عمومی با اهمال کاری تحصیلی در بین دانش‌آموزان پسر رابطه منفی و معناداری وجود دارد ($P < 0/05$). همچنین، نتایج تحلیل رگرسیون به روش ورود همزمان نشان داد که دو متغیر پیش‌بین با هم توانسته‌اند ۳۶ درصد از تغییرات نمره اهمال کاری تحصیلی را تبیین نمایند. **واژگان کلیدی:** اهمال کاری تحصیلی، خودکارآمدی، سازگاری اجتماعی، دانش‌آموز پسر